

Det fremgår af oversigten, at der i 1941 var udlånt ca. 46 mill. kr. til ca. 2100 låntagere. Af lånebeløbet var ca. 20 mill. kr. anbragt i byejeendomme og ca. 26 mill. kr. i landjeendomme. I 1950 er antallet af låntagere gået ned til ca. 1000 og lånebeløbet til ca. 20 mill. kr., fordelt med ca. 11 mill. kr. på byejeendomme og ca. 9 mill. kr. på landjeendomme. Indfrielse har altså haft et større omfang på landet end i byerne.

De ca. 9 mill. kr., der for tiden er anbragt i landjeendomme, fordeler sig på ejendommene efter disses størrelse således, at der i ejendomme med ejendomsskyld under 50 000 kr. er anbragt ca. 3½ mill. kr. fordelt på 329 låntagere, medens der i ejendomme med ejendomsskyld over 50 000 kr. indestår ca. 5½ mill. kr. fordelt på 195 låntagere.

Begrænsning af antallet af lånebestyrelser ved at henlægge flere amtsråds kredse under een bestyrelse.

En begrænsning i antallet af lånebestyrelser, således at den enkelte lånebestyrelses område bliver større, vil være en forringelse af ordningen. Værdien af en lånebestyrelses bistand ved behandlingen af overformynderiets sager om udlån, relaxationer, m. m. beror erfaringsmæssigt i høj grad på dens kendskab til de lokale forhold. Det er derfor af vigtighed, at distrikterne netop ikke er for store. En forøgelse af distrikternes udstrækning ville iøvrigt nødvendiggøre, at lånebestyrelserne mere end nu måtte foretage rejser for at bese panterne. Dette ville betyde større besvær for lånebestyrelsens medlemmer, udgifter for debitorerne og i nogle tilfælde formentlig også forhaling af sagerne ekspedition.

H. L. T h o m s e n.

Krarup.

Justitsministeriet.
